

Polygon

Polygonem četností odpovědí Tvých,
prostým zobrazením stacionárního bodu,
indukcí nepřímých pochybností svých
studentík osciluje kol stavu zrodu.

Synapse přeřáté hebkými vrchlíky
a konvergencí křivek hladkých.
Vůní Tvou přelévá žejdlíky
abstraktních funkcí svých mužských.

Konkávní hranicí, v hlavě té, klínu,
spouští se níže, tím stoupá.
By v čase t dosáhl množinu
pro niž si tu a tam zoufá.

Jen co se odstředí, dozraje, zhubne,
prokletí jajáské ego,
procitne posté z Tebe, sne,
vida svých nadějí Mego.

A s další vzpomínkou
na Tebe, vzdálenou,
odí se myšlenkou
Tebe, tak vzrušenou.